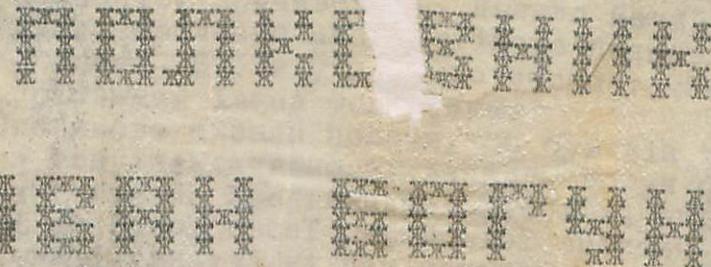

оля народе
Воля людині

Видання для молоді

3
ельні
адко, що та знання і його очах, що відважає і во-
єнне знання стелити йому дорогу самими побідами.
Де командував військом полк. Богун - там мусіли
козаки побідити, він не тратив голови навіть в най-
важчих обставинах і пітрапив вратувати те, що іншим
було б тяжко.

З самих початків поєтания бачимо його при геть-
мані, він разом з ним розбивав поляків під Жовтими
Водами, під Корсунем, під Пиливцями. Де треба було
найбільш очайдущих лицарів, де був найбільш загро-
жений відтинок фронтової лінії - туди висилав
полк. Богуна, і Богун ніс на вістрях своїх шабель
страх і смерть для своїх ворогів.

Зимою 1650 р., Богун і його побратим полк. Нечай боронять границь козацької держави перед нас-
коками поляків. Данило Нечай гине геройською смер-
тю в боротьбі з поляками, під Красним, а полк. Бо-
гун боронить в місяці березні 1651 р. місто Вінницю,
що ~~їх~~ обложив польський гетьман Калиновський.

Сили поляків були великі, та Богун частими наско-
ками, переважно нічними, чи підступами - як от :
проломив лід на ріці і заманивши туди поляків но-
тих їх, - а в кінці бравурним насоком на здемо-
рагізованих поляків розгромлює цілковито сильне
польське військо, яке з соромом мусить відступати
Богунові допомагає при обороні Вінниці Семен Висо-
сан, той, що на поклик Хмельницького зорганізував
був у 1648 р. 15 тисячну повстанську армію в Гали-
чині і громив цею поляків.

В місяці чесні 1651 р., в бою під Берестечком
хмельницький кан, підкуплений поляками, втік з поля
бою та ще забрав зі собою силово гетьмана Хмельни-
цького та писаря Вітовського, які поїхали були до
нового, доб завернути його від зради. Козацьке вій-
сько знайшлося в тяжкому положенні; окруженні з од-
ної сторони поляків з другої непроходимими боло-
тами козаки готові битися до загину. Та наказав
Іван Богун знає, що гетьман потребує свого ві-

ПОЛКОВИЦІ

Під проводом підстолітка
літ, У срібнського род під звісткою проти Польщі
Ліка поневою іа його і відповідь тиби ство-
з Українську Державу.

Гетьман Хмельницький був з бе широкий групі
людей, що допомагали йому у веденні його велике діло.
Ці люди походили з ізіншої статі українського на-
роду: з селянства, міщанства і інтелігенції. Це
був новий політичний просвіт козацтва і України, це
були ті славні Богданівці, які своє життя віддали
на службу своєму народові. Боролися так проти
Польщі, як і проти Москви, бо не хотіли бути рабами
лише господарями своєї землі. Серед цих Богданівців
як: Кривоніс, Кричевський, Данило Нечай, Виговський
і другі, стрічаємо найславнішого полковника тих часів - Івана Богуна, що часто також виступав
під прізвищем Івана Федоренка.

Про нього писали поляки, що був він "лицарський",
а при тому називайно зухвалий". Богун був улюблеником гетьмана Хмельницького, був вірний йому і Україні до самої своєї геройської смерті - не хотіти
бути в підданстві ні під польським королем, ні під
російським царем, а всю свою кепучу енергію і ві-
чних воєнних пригод життя віддав на службу своє
родові. Про нього скрізь говорили, укладали піс-
ні, звали його характерником, якого куля не
се, про якого ще за його життя писали чужинці.
Він був безоглядний у боротьбі з ворогами своєї
народу, жодному з них не вірив, за те глибоко
рив у силу українського народу, чого сам був
авним сином. Він був побратимом лаїка лицаря
Данила Нечая і оба вони зівночай оборонили
честю граници козацької держави перед нападами
оляків.

Свою козацьку славу розпочав він, як і кожний
законохранич Запоріжжю, ходив походами на Чорне море,
в ії у вирі визвольної боротьби, під рукою
гетьмана. Він був серед із тих, що

а без пе^ї бороть
ч тутувати. Ві-
чевав таборі в
запські убрання, на-
жній дорогу через
козакі, але раннько гребля була горва і козацькі
війська почали відступати. Для охорони відступаючих
військ залишається частини добровольців з Богуново-
го полку, яка рішила іти загинути, щоб тільки
дати можність врятувати армію. Козацьке військо
же в цілості було вже виведене за болота, коли по-
ки зорієнтувалися, почали наступ. Та завзяті об-
ронці завзято боронили доступу до цієї дороги, з-
ми був і київський мітрополит, що загрівав їх до бо-
ротьби, словами, благословив хрест і сам впав від
польської кулі. Коли поляки окружили них мужніх об-
ронців, вони скрилися на поблизькій острові і там
боронилися через кілька годин. Польський король, що
приглядався тій геройській обороні, запропонував ко-
закам здатися, а він за їх лицарськість дарує їм
життя і нагородить їх золотом. Козаки у відповідь
почали кидати золото, яке мали при собі і заяви-
ли, що волять з честью померти, як приняти ласку з рук
короля. Тих 300 козаків загинули всі, а не посоро-
чи козацького імені, не посоромили Богунових
татарів.

В місяці ж липні цього року Богун далі веде
цінні бої з поляками, що вирушили на Подніпров'я
а в березні 1653 р. під мурами Манастирища, на
Праділлю, розбивав на голову сильну польську армію,
що ті очолював тоді найкращий полководець тогої-
ної Польщі - Стефан Чарнецький.

Його бачимо в походах в Могилів, р. Омзії
ном гетьмана Тимошем та в Манастрищі, де
знова татари зрадили козаків і через це
што до рішучаї битви. В битві під Охтиркою, навколо
Білої Церкви, зимою в 1654-55 рр. у ватчині хвилину
наспів полк. Богун і вирішив побігти на користь
козаків.

Коли Хмельницький змущений подіями, закінчев переміг, військовий договір з Москвою в Переяславі був, то с., Богун був проти того договору, бо москаївся іти вірив. А коли, московські посли, щоб гетьман + онці, козацька старшина присягали на вірність цареві полк. Богун зломив свою шаблю і кинув під ноги московським боярам та заявив, що він може присягати так на вірність лише Україні. До цього його виступу таку велику вагу присвічували, і такий він мав вплив на козаків, що про це доносила під датою 19 марта 1654 р. французька газета "Газетте де Франсе", яка писала, що в тій справі цар видав окремий наказ.

Але, одночасно не схильявся Богун і на польську сторону і на польські заличення відповідав скріпленими воєнними діями проти поляків. До нього писав старий його знакомий Станислав Потоцький, а Павло Олекшиць - український шляхтич на польській службі - обіцяв йому в імені короля амнестію, гетманську булаву та найкраще старство на Україні, щоби він тільки відступив від гетьмана Хмельницького. Богун відіслав ті листи Хмельницькому і до кінця життя не став ні сторонником Польщі ні сторонником Москви.

Коли фальшиві союзники - москалі зрадили Хмельницького, і виключили з Польчею договір у Вільні 1655 р., звернені проти України, Богун всіма силами сприяв новому союзові гетьмана з Швецією, зверненому проти Польщі і проти Москви, ідучи вірно по лінії тієї політики вже по смерті гетьмана, у жовтні 1657 р. підписав Корсунську угоду зі Швецією, яка признавала Україну самостійною державою.

Він складно вороже ставився до Гадяцької угоди з поляками, яку заключив гетьман Биговський, так, що поляки, під час підписування цієї угоди потішали себе хибними чутками, що "бунтівника" Богуна вбито на палю, але за те Богун помагав

для дальшо
сько враж
негад в
килми о
всім ав

ському громити московс ... військо
в 1659 р., а в липні ж цього року
сторонників Москви разом з дрігими
діячами: "Дивусмося тому, що Ваші Милости,
одившись разом з нами народом вільним, і спі-
льно виріши в Україні, отчизні наші, та про-
ливаючи довший час кров свою за волю всього вій-
ська Запорожського, - та кер самі побровільно
в неволю піддаєтися, і з нами своїми братами
з котрими разом хліб їли і проти кожного непри-
ятеля ставали - війну ведете та нас , кров свою
наступає..."

По смерті гетьмана Хмельницького, Богун, як і
другі вірні помічники гетьмана не міг довго вдер-
жатися в Україні. Два одвічні наші вороги почали
спільно винищувати найсвідоміший представників
українського народу, щоби його в той спосіб обез-
головити і тоді скорше запрягти у своє ярмо. Од-
них почала фізично нищити Москва /нпр. наказного
гетьмана Івана Нечая, зятя гетьмана, закатували
москалі в жахливий спосіб; знаного організатора
повстанської армії в Галичині Семена Височана зас-
лали в Сибір, де він загинув і багато інших/-
других винищувала Польща.

Полковника Богуна арештували поляки у 1661 р.
і заслали у Мальборгську твердиню, в Прусії, де
сивоволосий тоді полковник просидів два роки. По-
вході з польської тюрми Богун ще з більшою нена-
истю виступав проти гнобителів України і підг-
ував нове повстання проти Польщі. Поляки дові-
лися про це, підступом його зловичи і розстрі-
лили під Новгородом Сіверським 27 лютого 1664 р.

Так по-геройське скінчив свою життя славний син
українського народу, непримірний борець за волю
і щастя свого народу. Його світла постать стала
дороговказом для української молоді у її боротьбі
за волю, що сьогодні переняла бойовий клич, що маяє
на прапорах Богунових полків: "Добуті або в сма
не бути"!

ЮЧИЛГИ

1654

W.M. He

1654
нм н
коє пролиту
її рідній після буде за-
го народу, проліту від гетьмана
годні, пролиту великими потоками т.
він шукав возі, крашого життя на своїх
землі і думав думками в'одженими. Сті
под

“Русь”

www.wiley.com/go/price/price

600